

Mehmet Ortaç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.07.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Ortaç

Eserleri:

Biraz Yavaşla

Sen hiç bir çiçeği kendinden geçercesine kokladın mı?
Durup şöyle 5 dakika boyunca onun güzelliğini izledin mi?
Bir deniz kenarında oturup o masmavi güzelliğe doya doya baktın mı?
Daldın mı hayallere o ufuk çizgisine bakarken?
Sana bir şey anlatmıyor mu hergün yanından geçip gittiğin ağaç?
Şöyle başını okşayıp, saçlarını doya doya kokluyor musun yavrunun?
Eşine uzun uzun bakıp "ne iyi ettim seninle evlenerek" diyor musun?
Aynada kendine bakıp, kendini bütün kusurlarıyla görerek seviyor musun?
Baharın kokusu gelmiyor mu burnuna?
Kapalı bir ortamda baharın kaçıp gitmesine mi şahit oluyorsun hep?
Neden bu kadar koşuyorsun?
Nedir hayata karşı bu telaşın?
Sen koştukça zaman hızlı akacak, son gün yaklaşmayacak mı?
Göçüp gitmek mi istiyorsun bir an önce?
Doydun mu yeryüzünün bütün güzelliklerine ve nimetlerine?
Biraz yavaşla dostum...
Hiçbir şey için acele etme!
Kahvenden ya da tavşankanı çayından yudum yudum al,
İçine çek şöyle güzel bahar havasını,
Denize bak, çiçeğe bak, ağaca bak...
Tarifi mümkün olmayan hayallerin arasında kendini kaybet!
Daha fazla sev yavrunu, daha çok sarıl ona!
Hiç acele etme bu hayatı yaşamak için,
Ne olur biraz yavaşla!
Mehmet Ortaç

Gözyaşlarımız Pınar

Gözyaşlarımız Pınar oldu akıyor...
Yine güzel bir kadının ardından bakıyoruz.
Bu kaçınıcı diye isyan edeceğiz bir süre,
Birkaç gün sonra unutacağiz belki de!

Bu kaçınıcı Pınar,
Kaçınıcı ağlayışımız cehaletin koynunda yaşayışımıza...
Ne zaman gelecek bu ülkenin sokaklarına bahar,
Ne zaman yürüyebilecek kadınlarımız ve çocuklarımız özgürce?

Kim bilir daha ne kadar eksileceğiz,
Ne kadar dökülecek ağaçlardan yapraklar.
Bu yürek acısına nasıl dayanacak yüreklerimiz?
Bütün bir ömür mü bir ağlayıp bir güleceğiz?

Mehmet Ortaç

İstanbul'u Dinliyorum Gözlerim Açık

İstanbul'u dinliyorum gözlerim açık
Kusura bakma Orhan Veli
Bu zamanda kapatamazsın gözlerini
O zamanların İstanbul'u ancak mısralarda

Trafiğin sesi geliyor uzaklardan
Silahlar patlıyor şehrin kenar mahallelerinde
Kadınlar şiddetin kışkacında
İnsanlar ekmeğin kavgasında

İstanbul'u gözlerin kapalı dinlerken geçen kuşlar çok uzaklarda
Koca koca binalar, havaalanları yaptık göç yollarına
Hani o ayakları suya değen kadın var ya
Ya tecavüze uğrar ya tacize bu zamanda

Nerede o eski ve güzel vapurlar
Onlar bile değişti zamanla
Kalmadı o eski İstanbul
Kalmadı artık bu zamanda

O eski filmlerde, eski fotoğraflarda gördüğümüz İstanbul var ya
Sanki hayaldi şairlerin mısralarında...

Mehmet Ortaç

O Tanımadığınızım Ben

Ben sizin sokakta yürürken yanınızdan geçen o dikkat bile etmediğiniz kişiyim,
Öyle dilenci falan değilim, yanlış anlamayın!
Eskiden bu ülkenin sokaklarında herkes fark edilirdi,
İhtiyaçlı insanlara mutlaka yardım edilirdi.

Ben de o yardım eli uzatanlardandım
Bir zamanlar bize orta gelirli derlerdi
Sonra yanımızdan geçenleri görmez olduk
Sadece bizim gibiler vardı sanki çevremizde

Çevremize yabancılaştık, sadece biz gibilerle yaşamaya başladık
Sonra koşullar değişti, biz orta gelirliler fakir olarak anılmaya başladık
Ortada kimse kalmadı!
Ya en tepedesin ya da aşağıda...

Şimdi yanımızdan geçerken bizi görmüyorsunuz
Ne derdimiz var bilmiyorsunuz!
Akşam eve götüreceğimiz ekmeğimiz var mı diye sormuyorsunuz!
Bizi biz yapan değerleri unutuyorsunuz!

Mehmet Ortaç

Siz ve Biz

Siz ve biz olduk
Biz ve bizim gibiler...
Siz ve sizin gibiler...

Siz bizi hiçbir zaman anlayamadınız
Biz ise sizi anladık
Aslında siz bizi anlamıştınız
Biz sizin bizi anlamadığınızı sandık
Bizim sizi anlamadığınızı sandınız

Siz ve biz diye diye geçti koskoca bir tarih
Ne siz ne de biz "ben" olabilmenin değerini anlayamadık
Her seferinde, tam olduk galiba derken...
Yine siz ve biz olarak kaldık

Bacası tüten fabrikalarda, sokakta, okulda, sinemada
Biz ve siz hep "ben" olmamıza rağmen
Bir türlü anlayamadık
"Ben" olursak uçacaktık aslında.

Siz, baylar ve bayanlar
Bizi anlayın artık!
Biz ise sizi anlayalım
Uyanalım bu yüzyıllık uykudan
Uyanalım ki aydınlanalım

Mehmet Ortaç

Sokağın Sesi

Ben, sokağın sesini severim
Çocuklar oynar, çığılıkları gelir
Umudun sesidir
Hiç ölmeyecek gibi yaşamak isterim

Ben, sokağın sesini severim
Seyyar satıcıların anlamsız bağırmasıdır
Ne sattıklarını anlamaya çalışır, kendimce oyun oynarım
Bu oyun hiç bitmeyecek gibi yaşamak isterim

Ben, sokağın sesini severim
Kuşlar öter, köpekler havlar
Bilmediğimiz ayrı ayrı dünyalardır onlar
Tüm insanlıkla bir arada yaşamak isterim

Ben, sokağın sesini severim
Balkonda oturup sohbet edenlerin kahkahalarıdır
Başka başka yaşamların varlığını hatırlatır bana
Bütün farklı yaşamları tanıyacak kadar yaşamak isterim

Bazen rahatsız eden bir gürültüdür sokağın sesi
Umursamam, olur böyle şeyler derim
Yaşamdır en nihayetinde
Ben sadece yaşamak isterim

Mehmet Ortaç

Zamanın Ruhu mu Böyle, Yoksa Ben miyim Garip?

Geldim ve gidiyorum
İçimde hep bir tedirginlik
Biraz sonra ne olacak düşüncesi

Zamanın ruhu mu böyle, yoksa ben miyim garip?

Hep anlamak çabası
Ne olacak acaba bir adım sonrası
Nereye gidecek yaşamımızın öyküsü

Zamanın ruhu mu böyle, yoksa ben miyim garip?

Sevdiğim onca şey
Yapılacak yüzlerce iş
Hangisine yetişebileceğim kaygısı

Zamanın ruhu mu böyle, yoksa ben miyim garip?

Ne zaman elime bir kitap alsam
Okumaya çalışsam güzel bir şiiri
Mutlaka bir nedenle kesilir günün güzel saatleri

Zamanın ruhu mu böyle, yoksa ben miyim garip?

Mehmet Ortaç